

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 9.10.2003
KOM(2003) 589 lopullinen

2003/0229 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**kalavarojen säilyttämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä ja asetusten (ETY)
N:o 2847/93 ja (EY) N:o 973/2001 muuttamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

I Johdanto

Tiedeyhteisö on jatkuvasti kiinnittänyt huomiota useiden Välimeren kalakantojen huonoon tilaan ja siihen, että nykyinen hyödyntämismalli ei riitä turvaamaan kestäväää kalastusta. Kokonaistuotanto ja saalismäärät ovat vähentyneet jatkuvasti kahdenkymmenen vuoden takaiseen ja sitä varhempaan tilanteeseen verrattuna, vaikka pyyntiponnistusta on lisätty. Esimerkiksi eräillä tuottoisimmilla alueilla, kuten Adrianmerellä ja Sisiliansalmessa kokonaissaalismäärät pyyntiponnistussyksikköä kohti ovat vähentyneet yli 60 prosenttia. Kampasimpukan saalismäärät ovat vähentyneet yli 90 prosenttia. Vastaavanlaisia esimerkkejä löytyy myös muiden alueiden ja lajien osalta.

Tuotto on alentunut myös vaikka otettaisiin huomioon poisheittämissä väheneminen: poisheitetyn kalan määrä on vähentynyt huomattavasti, koska aiemmin runsaslukuiset kannat ovat pienentyneet, mistä johtuen ennen poisheitettyjen lajien ja kokojen talteen ottamisesta on tullut kannattavampaa.

Useiden tärkeiden kantojen kutukannan biomassan alhainen taso on huolestuttavaa. Nuorten kalojen suojeleminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voitaisiin turvata sekä kantojen lisääntymismahdollisuudet että populaation aikuisten kalojen turvallinen määrä. Tähän voidaan päästä sekä parantamalla kalastusmenetelmien valikoivuutta että suojelemalla poikastuotantoalueita.

Välimeren kalastuksessa hyödynnetään nyt useiden kalastustapojen samanaikaista tai peräkkäisellä käytöllä kaikkia kaloja ja kalavesiä yli 800 metrin syvyyteen asti. Kalastustoimien asteittainen ulottaminen avomerien kalavesille joko uusien kalakantojen tai jo vanhastaan liikakalastettujen kantojen uusien osien hyödyntämiseksi on lähimenneisyydessä taannut Välimeren kalastuksen kasvumahdollisuudet.

Syvempien kalavesien hyödyntäminen vaatii kuitenkin varovaisempaa lähestymistapaa, koska niiden biologisten järjestelmien tuottavuus on alhainen, ja kalastus on siksi vahingollisempaa syvänmeren lajeille, ja koska näillä vesillä on tärkeitä mutta toistaiseksi huonosti tunnettuja luontotyyppejä.

II Välimeren kalavarojen säilyttämistä ja kestäväää käyttöä koskeva komission toimintasuunnitelma

Komissio antoi yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen yhteydessä neuvostolle ja Euroopan parlamentille tiedonannon Välimeren kalavarojen säilyttämistä ja kestäväää käyttöä yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta (KOM(2002) 535, 9. lokakuuta 2002). Tässä toimintasuunnitelmassa komissio hahmotteli tulevan Välimeren kalastuspolitiikan osatekijöitä erityisesti säilyttämispolitiikkaa korostaen.

Toimintasuunnitelmassa painotettiin Välimeren alueen ominaispiirteitä. Nämä ominaispiirteet merkitsevät sitä, että vaikka neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 säädettyjen yhteisön kalastuksenhoidon tavoitteiden on oltava samat kuin yhteisön muillakin alueilla, tavoitteiden saavuttamiseksi käytettävät keinot on mukautettava vastaamaan Välimeren kalastuksen ominaispiirteitä sekä alueen erilaisen biologisen, maantieteellisen ja oikeudellisen tilanteen huomioon ottamiseksi että kalastajajärjestöjen kokemuksen ja menettelytapojen hyödyntämiseksi.

Neuvosto hyväksyi toimintasuunnitelmaa koskevat päätelmät joulukuussa 2002. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 26. maaliskuuta 2003. Euroopan parlamentti hyväksyi päätöslauselmansa 19. kesäkuuta 2003. Näissä päätelmissä hyväksytään suurelta osin komission lähestymistapa, vaikka joitakin kohtia painotetaan toisin.

Erityisen tärkeitä ovat toimintasuunnitelman seuraavat kaksi kohtaa: 1) Välimerellä sovellettavista teknisistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1626/94 ajantasaistaminen ja yhteisön pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmän käyttöön ottaminen alueella, sekä 2) keskustelu yhteisön jäsenvaltioiden kalastusta koskevan lainkäyttövallan laajentamisesta Välimerellä, jos mahdollista osana laajempaa monenvälistä aloitetta, jossa olisivat mukana myös muut alueen rannikkovaltiot. Tämä ehdotus koskee ensimmäistä näistä kahdesta tavoitteesta. Toisesta järjestetään yhteisön kokoonkutsuma diplomaattikonferenssi marraskuussa 2003 Venetsiassa.

III Asetusehdotuksen rakenne ja sisältö

Tällä ehdotuksella muutetaan ja korvataan asetuksessa (EY) N:o 1626/94 säädetyt toimenpiteet mutta pidetään ennallaan jotkin sellaiset osat, joilla on Välimeren kalastusalan toimijoiden ja yleisen mielipiteen laaja hyväksyntä. Ehdotuksessa otetaan huomioon Euroopan komission tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF), FAO:n alaisen Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM), kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) sekä jäsenvaltioiden yksittäisiä elvytysuunnitelmia koskevilla ehdotuksillaan antamat suositukset ja/tai lausunnot. Mutta siinä on myös joitakin merkittäviä lisäpiirteitä, joita alan toimijat ovat tuoneet komission tietoisuuteen sekä alueellisissa työpajoissa että kirjeitse.

Erityisesti ehdotuksella:

- otetaan käyttöön uusia teknisiä toimenpiteitä nykyisten 40 millimetrin silmäkoon vedettävien verkkojen valikoivuuden parantamiseksi silmäkokoja välittömästi lisäämättä sekä esitetään pienimmän sallitun silmäkoon lisäämistä kaksivaiheisesti 60 millimetriin seuraavien kuuden vuoden aikana,
- vahvistetaan nykyistä vedettävien verkkojen käyttökieltoa rannikkoalueilla,
- rajoitetaan eräiden pyydysten kokonaiskokoja, mikä vaikuttaa pyyntiponnistukseen,
- otetaan käyttöön menettely, jolla perustetaan tiettyjä pyyntimenetelmiä koskevia väliaikaisia tai pysyviä pyyntikieltoalueita joko yhteisön tai kansainvälisillä vesillä,
- säädetään sellaisten hoitosuunnitelmien käyttöönottamisesta Välimeren alueella, joihin sisältyy sekä pyyntiponnistuksen hallinnointi että tekniset toimenpiteet,
- otetaan käyttöön säännöksiä, joilla taataan, että vapaa-ajankalastusta harjoitetaan siten, että siitä koituu vähemmän haittaa ammattikalastukselle ja ettei se vaaranna tiettyjen kalavarojen kestävyyttä,
- siirretään jäsenvaltioille toimivalta säännellä tietyillä edellytyksillä aluevesillään sellaista kalastustoimintaa, joka ei ole merkittävää yhteisön tasolla tai ympäristövaikutustensa vuoksi, kuten yhteisölainsäädännön mukaisesti nykyisin hyväksytyt tietyt paikalliset kalastusmuodot.

Ehdotuksessa otetaan myös käyttöön säilyttämistoimenpiteitä 25 meripeninkulman hallinnointivyohtyhykkeellä Maltan ympärillä sopimuksessa liittymisestä Euroopan unioniin vuonna 2003 vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti.

Ehdotuksen rakenne

Ehdotus sisältää seuraavat luvut:

I luku: Soveltamisala ja määritelmät

Tässä luvussa esitetään asetuksen maantieteellinen soveltamisala ja määritellään joitakin teknisiä termejä.

II luku: Suojeltavat lajit ja luontotyypit

Tässä luvussa käsitellään tiettyjen merieläinlajien suojelun, josta määrätään eri kansainvälisissä yleissopimuksissa, sisällyttämistä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sekä säädetään meriruohon kasvualustojen suojelemisesta tietyiltä pyydyksiltä.

III luku: Suojelualueet

Suojelualueita, joilla jotkin kalastustavat on kielletty tai niitä on rajoitettu, pidetään tehokkaana keinona useiden lajien nuorten yksilöiden ja meriympäristön suojelemiseksi. Tässä luvussa vahvistetaan menettely tällaisten alueiden perustamiseksi. Siinä ehdotetaan myös, että jäsenvaltiot voivat perustaa tällaisia alueita aluevesillään, kunhan niistä ilmoitetaan asianmukaisesti komissiolle, joka hyväksyy hankkeet.

IV luku: Pyydyksiä koskevat rajoitukset

Tässä luvussa esitetään pyydysten käyttöä koskevat edellytykset, joilla pyritään kieltämään tai rajoittamaan sellaisten pyydysten käyttöä, joilla saattaa olla meriympäristöön negatiivisia vaikutuksia, sekä varmistamaan sallittujen pyydysten valikoivuuden vähimmäisedellytykset nuorten kalojen suojelemiseksi ja saaliiden pois heittämisen vähentämiseksi.

Ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena on nostaa pohjatroolien silmäkoko nykyisestä 40 millimetristä 60 millimetriin. Tällä parannetaan kokovalikoivuutta ja taataan korkeampi tuotto sekä saavutetaan suurempi todennäköisyys, että nuoret kalat selviytyvät aikuispopulaatioon ja voivat osallistua kantojen täydentämiseen. Ehdotuksen mukaan tavoite saavutettaisiin vaiheittain nostamalla silmäkoko 50 millimetriin vuoden 2005 loppuun mennessä ja 60 millimetriin vuoden 2008 loppuun mennessä. Muiden lyhyen aikavälin toimien, kuten kalastuskieltoalueiden ja pyyntiponnistusrajoitusten, pitäisi auttaa kasvattamaan kalakantojen ja yksittäisten kalojen kokoa, mikä vähentää tulevan silmäkoon nostamisen lyhyen aikavälin vaikutusta tuottoon.

Troolipyydysten valikoivuuteen vaikuttaa myös pyydyksen takilointi. Trooliverkkoihin kiinnitettävistä sallituista välineistä säädetään asetuksessa (EY) N:o 3440/1984, mutta kalastustekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi sitä on täydennettävä trooliverkkojen takilointia koskevilla toimenpiteillä.

Ehdotukseen sisältyy tiettyjen pyydysten enimmäismittoja koskevia sääntöjä, joiden avulla pyyntiponnistukselle pyritään asettamaan yläraja.

Rannikkoalueiden suojeleminen troolaukselta on yksi tärkeimpiä tavoitteita niin nuorten kalojen kasvualueiden suojelun kuin herkkien luontotyyppien säilyttämisenkin kannalta. Sen

vuoksi ehdotetaan yhteisön sääntöjä, jotka koskevat eräiden pyydysten käyttämiseksi edellytettävää vähimmäisetäisyyttä rannikolta.

V luku: Meren eliöiden alimmat mitat

Välimerellä kalastuksessa hyödynnetään useiden lajien kaikkia kehitysvaiheita. Alimpien mittojen vahvistaminen on yhä olennainen keino, jolla voidaan turvata nuorten kalojen aikuistuminen ja lisääntyminen.

Kaksineuvoiset lajit ovat erityisen herkkiä liialliselle ja koon mukaan valikoimattomalle pyynnille. Eräiden tällaisten paikallisten kalastajayhteisöjen toimeentulon kannalta tärkeiden kantojen on raportoitu romahtaneen tai olevan romahduksen partaalla. Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa alimmat mitat näille lajeille, vaikka useimpia niistä saadaankin saaliiksi pääasiassa rannikkokalastuksessa.

Kummeliturskan osalta ehdotetaan vaiheittaista lähestymistapaa. Alinta mittaa ehdotetaan väliaikaisesti alennettavaksi 15 senttimetriin, koska se paremmin vastaa nykyisin käytettävän 40 millimetrin silmäkoon valikoivuutta ja pyydysten varustelussa tapahtunutta kehitystä sekä ottaa huomioon ehdotetun 50 millimetrin silmäkoon. Kun silmäkoko nousee 60 millimetriin (vuodesta 2009), olisi otettava käyttöön sitä vastaava 20 senttimetrin alin mitta.

GFCM:n suosituksessa 2002/1 ja STECF:n lausunnossa esitetään, että pienten pelagisten kalojen kantoja olisi pyydyttävä ensimmäisen kudun jälkeen. Näiden lausuntojen perusteella sardellin alinta mittaa on tarkistettu ja sardiinille on otettu käyttöön uusi alin mitta.

VI luku: *Muu kuin ammattikalastus*

Tässä luvussa käsitellään tarvetta rajata vapaa-ajankalastus siten, ettei se aiheuta haittaa ammattikalastukselle eikä vaaranna kalakantojen kestäväää käyttöä. Vapaa-ajankalastuksen osalta olisi myös saatava tietoja laajasti vaeltavista lajeista, kuten tonnikalasta, miekkakalasta ja pelagisista haista.

VII luku: *Hoitosuunnitelmat*

Koska kalastus Välimerellä kohdistuu usein moniin lajeihin samanaikaisesti ja koska eri kalastuskäytänteet vaikuttavat toisiinsa, on tarvittaessa otettava käyttöön integroituja kalastushoitosuunnitelmia yhteisön tasolla. Hoitosuunnitelmia voivat ehdottaa jäsenvaltiot tai alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat, ja ne hyväksyy neuvosto komission ehdotuksesta.

Vaikka komissio ehdottaakin, että muita kuin jaettuja kantoja hyödyntävän rannikkokalastuksen hallinnointi olisi siirrettävä suurelta osin jäsenvaltioille, jäsenvaltioiden edellytetään panevan hoitosuunnitelmat täytäntöön niiden aluevesillä harjoitettavan muun kuin troolikalastuksen osalta vuoden 2004 loppuun mennessä.

VIII luku: *Valvontatoimenpiteet*

Tässä luvussa ehdotetaan sääntöjä, joilla pyritään parantamaan Välimeren kalastusta koskevien säännösten täytäntöönpanoa ja valvontaa. Säännöt koskevat mm. nimettyjä satamia ja kalastuspäiväkirjaan kirjattavien saaliiden alemmaa vähimmäismäärää.

IX luku: *Laajasti vaeltavat lajit*

Asetuksella (EY) N:o 973/2001 kumottiin aiempi yhteisössä käytössä ollut miekkakalan 120 senttimetrin alin mitta, ja tarkoituksena oli vahvistaa uusi alin mitta, joka olisi sekä lisääntymiskoon että nykyisen hyödyntämismallin mukainen. ICCAT ei kuitenkaan ole antanut asiasta suositusta. Koska yli 75 prosenttia Välimeren miekkakalasaaliista on yhteisön pyytämiä, on aiheellista ottaa käyttöön uusi yhteisössä noudatettava alin mitta sekä sitä vastaavat pitkäsiimaa koskevat määrittelyt ja lokakuun alusta tammikuun loppuun ulottuvan neljän kuukauden kalastuskielto pitkäsiima-aluksille, jotka harjoittavat eräisiin laajasti vaeltaviin kaloihin kohdistuvaa kalastusta, jotta nuorten miekkakalojen saaliiksi joutumista voitaisiin vähentää merkittävästi.

Viime vuosina on kirjattu huomattava määrä ajoverkkoja, joilla pyydetään laittomasti laajasti vaeltavia lajeja, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1239/98 täytäntöönpanosta huolimatta. Tämän kehityksen katkaisemiseksi ehdotetaan, että tiettyjen laajasti vaeltavien lajien kalastaminen pohjaverkoilla ja ankkuroiduilla pintaverkoilla kiellettäisiin. Lisäksi ehdotetaan, että yhdistelmäpohjaverkkojen kokoa rajoitettaisiin ja että langan paksuus määriteltäisiin. Näillä säännöillä ei ole vaikutusta pienimuotoisessa kalastuksessa yleensä pyydettyjen lajien saaliisiin, mutta niiden pitäisi parantaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1239/98 noudattamista sekä vähentää pikkuvalaiden kuolevuutta.

X luku: Maltaa ympäröiviä vesiä koskevat säännökset

Tällä luvulla pannaan täytäntöön vuoden 2003 sopimuksessa Maltan liittymisestä Euroopan unioniin sovitut toimenpiteet, joilla rajoitetaan kalastus 25 meripeninkulman hallintovyöhykkeellä koskemaan vain alle 12 metrin pituisilla aluksilla harjoitettavaa rannikkokalastusta, lukuun ottamatta rajoitettua määrää suurempia aluksia, jotka harjoittavat jotakin erityistä kalastusta. Nämä toimenpiteet ovat sopusoinnussa YKP:n Välimeri-strategian kanssa. Pyrkimyksenä on lisätä pyyntiponnistuksen säätelyä, erityisesti jakamalla pyyntiponnistus eri alueille riippuen kalastusalueiden ja kalastusympäristöjen tyypistä, sekä parantamalla hyödyntämismallia teknisin toimenpitein, joihin kuuluu myös tietyillä pyydyksillä harjoitettavan kalastuksen kieltäminen joillakin alueilla.

XI luku: Loppusäännökset

Tämä luku sisältää säännökset, jotka koskevat komission täytäntöönpanoasetusten antamista ja Välimeren kalastusta koskevan aiemman yhteisön lainsäädännön kumoamista.

IV Kansalliset lisätoimenpiteet

Tässä ehdotuksessa säädetään puitteet yhteisön kalavarojen hoidolle Välimerellä. Se sisältää huomattavan määrän kalastusta koskevia yhteisen edun mukaisia yhteisön sääntöjä, menettelyt yhteisön sääntöjen, kuten kalastushoitosuunnitelmien, edelleen kehittämiseksi sekä jäsenvaltioille asetettavat velvoitteet laatia yksinomaan niiden aluevesillä harjoitettavaa kalastusta koskevat kansalliset säännöt.

Muistutettakoon, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002, joka on YKP:n puiteasetus, 9 ja 10 artiklan mukaisesti jokainen jäsenvaltio voi ilmoitusmenettelyä noudattaen toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista sekä muilla sen lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla toimenpiteitä, joita sovelletaan ainoastaan sen oman lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin.

Välimeren alueen jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan tällaisia lisätoimenpiteitä aina, kun se on tarpeen kalavarojen säilyttämiseksi tai meriekosysteemin suojelemiseksi.

V Alan toimijoiden kuulemiset

Komissio on kuullut Välimeren kalatalousalaa kahdesti tämän ehdotuksen valmistelun kuluessa. Alan edustajien kuulemistilaisuuksissa esittämät huomautukset ovat vaikuttaneet eräisiin ehdotuksen tärkeimpiin osiin. Esimerkiksi ajatus pyyntiponnistuksen ja tekniset toimenpiteet yhdistävien integroitujen kalastushoitosuunnitelmien laatimisesta, rannikkoalueiden troolikalastuskiellon säilyttäminen ja tiukentaminen, tarve rajoittaa vapaa-ajankalastusta, tarve parantaa hyödyntämismallia lyhyellä aikavälillä ottamalla käyttöön kalastuskieltoalueita tai -aikoja silmäkoon yleisen suurentamisen asemesta ja eräiden paikallisten hoitopäätösten tekemisen siirtäminen jäsenvaltioille olivat kaikki kalatalousalan edustajien voimakkaasti suosittelemia toimenpiteitä.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

kalavarojen säilyttämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä ja asetusten (ETY) N:o 2847/93 ja (EY) N:o 973/2001 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002³ säännöksiä sovelletaan Välimereseen.
- (2) Neuvosto on hyväksynyt päätöksellään 98/392/EY⁴ Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, joka sisältää avomeren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia periaatteita ja sääntöjä. Mainitun yleissopimuksen 122 artiklan mukaisesti Välimeri voidaan luokitella puolisoljetuksi mereksi, ja yhteisö pyrkii koordinoimaan elollisten vesiluonnonvarojen hoitoa ja säilyttämistä muiden rannikkovaltioiden kanssa.
- (3) Yhteisö on päätöksen 98/416/EY⁵ nojalla Välimeren yleisen kalastuskomission (jäljempänä 'GFCM') sopimuspuoli. GFCM-sopimus tarjoaa puitteet Välimeren vesiluonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevalle alueelliselle yhteistyölle antamalla GFCM-sopimuksen kattamaa aluetta koskevia suosituksia, jotka ovat sopimuspuolia sitovia.
- (4) Välimeren kalastuksen biologiset, sosiaaliset ja oikeudelliset ominaisuudet edellyttävät, että yhteisö vahvistaa alueelle erityiset kalastuksenhoitopuitteet.
- (5) Yhteisö on sitoutunut soveltamaan varovaisuusperiaatetta toteuttaessaan toimenpiteitä, joilla pyritään suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja ja meriekosysteemejä, ja antamaan säännöksiä niiden kestävästä hyödyntämisestä.

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁴ EYVL L 179, 23.6.1998, s. 1.

⁵ EYVL L 190, 4.7.1998, s. 34.

- (6) Tässä asetuksessa säädettävä hoitojärjestelmä kattaa Välimeren kalakantojen kalastukseen liittyvät toimet, joita harjoittavat yhteisön alukset yhteisön tai kansainvälisillä vesillä, kolmansien maiden alukset jäsenvaltioiden kalastusvyöhykkeillä tai unionin kansalaiset Välimeren avomerialueella.
- (7) Tätä asetusta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa tieteelliseen tutkimustoimintaan, jotta tutkimustyön tekemistä ei haitattaisi.
- (8) Kalastuksenhoidolle on tarpeen luoda tehokkaat puitteet jakamalla vastuut asianmukaisesti yhteisön ja jäsenvaltioiden kesken.
- (9) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁶, jota sovelletaan jäsenvaltioiden suvereniteettiin kuuluvilla vesillä, tarjoama eräiden merieläinlajien tiukka suoja olisi laajennettava koskemaan Välimeren avomerialuetta.
- (10) On tarpeen säätää uusia kalastusta koskevia teknisiä toimenpiteitä korvaamaan tietyistä Välimeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1626/94⁷ säädetyt toimenpiteet, jotta voitaisiin ottaa huomioon uudet tieteelliset lausunnot. Myös Välimeren kalavarojen säilyttämistä ja kestäväää käyttöä yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti koskevan yhteisön toimintasuunnitelman⁸ pääkohdat olisi otettava huomioon.
- (11) Asetus (EY) N:o 1626/94 olisi näin ollen kumottava.
- (12) Alamittaisten yksilöiden liiallista saaliiksi joutumista olisi vältettävä. Sen saavuttamiseksi on tarpeen suojella tiettyjä nuorten yksilöiden kerääntymisalueita ottaen huomioon paikalliset biologiset tekijät.
- (13) Meriympäristöä liiaksi vahingoittavien tai joitakin kantoja liikaa vähentävien pyydysten käyttö olisi kiellettävä tai sitä olisi säänneltävä tiukemmin.
- (14) Jotta voitaisiin välttää nuorten yksilöiden kuolevuuden lisääntyminen ja merkittävästi vähentää kuolleiden meren eliöiden kalastusaluksilta pois heittämistä, on aiheellista säätää tiettyjen meren eliölajien kalastuksessa käytettävien trooliverkkojen ja pohjaverkkojen silmäkoon ja pitkänsiiman koukkukoon suurentamisesta sekä neliösilmaisten verkkojen pakollisesta käytöstä.
- (15) Ennen kuin pohjatrooliverkkojen silmäkokoa suurennetaan tarvitaan siirtymäkausi, minkä vuoksi on aiheellista päättää joistakin trooliverkkojen varustusta koskevista ominaisuuksista, joilla lisätään nykyisin käytössä olevan silmäkoon valikoivuutta.
- (16) Pyyntiponnistuksen hallinnoinnin olisi oltava pääasiallinen keino kestävään kalastukseen pääsemiseksi Välimerellä. Sen vuoksi on aiheellista määritellä passiivisten pyydysten päätyyppien kokonaismitat, millä voidaan rajoittaa yhtä käytettyyn pyyntiponnistukseen vaikuttavaa osatekijää.

⁶ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁷ EYVL L 171, 6.7.1994. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 973/2001 (EYVL L 137, 19.5.2001, s. 1).

⁸ KOM(2002) 535 lopullinen.

- (17) Osa rannikkovyöhykkeestä olisi varattava pienimuotoisessa kalastuksessa käytettäville valikoiville pyydyksille, millä suojeltaisiin poikastuotantoalueita ja herkkiä luontotyyppisiä ja lisättäisiin Välimeren kalastuksen sosiaalista kestävyyttä.
- (18) On aiheellista määrittellä tietyille meren eliöille alimmat mitat, jotta niiden hyödyntämistä voitaisiin parantaa ja jotta saataisiin vahvistettua standardit, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat rakentaa rannikkokalastusta koskevat hoitosuunnitelmansa. Sen vuoksi tiettyjen pyydysten valikoivuuden olisi vastattava mahdollisimman tarkasti kyseisellä pyydyksellä saaliiksi saatavien tiettyjen lajien tai lajiryhmien vahvistettua alinta mitta.
- (19) Jotta ei estettäisi kalakantojen keinotekoisista elvytystä tai siirtoistutuksia, niiden toteuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi sallittava edellyttäen, että ne ovat kyseessä olevan lajin kestävän kehityksen kanssa yhteensopivia.
- (20) Koska vapaa-ajankalastus on Välimerellä erittäin tärkeä harrastus, on tarpeen varmistaa, että sitä harjoitetaan sellaisella tavalla, ettei se aiheuta haittaa ammattikalastukselle, että se on elollisten vesiluonnonvarojen kestävän käytön mukaista ja että siinä noudatetaan yhteisön velvoitteita alueellisia kalastusjärjestöjä kohtaan.
- (21) Ottaen huomioon Välimeren tietyille maantieteellisille osa-alueille rajoittuvien kalastusten erityisluonteen sekä perinteen, jonka mukaan pyyntiponnistusjärjestelmää sovelletaan osa-alueiden tasolla, on aiheellista säätää sekä yhteisöä koskevista että kansallisista hoitosuunnitelmista, joissa erityisesti yhdistetään pyyntiponnistuksen hallinnointi ja erityiset tekniset toimenpiteet.
- (22) Kalastustoiminnan tehokkaan valvonnan varmistamiseksi olisi toteutettava eräitä erityistoimenpiteitä, jotka ovat täydentäviä tai tiukempia kuin yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93⁹ säädetyt toimenpiteet. Erityisesti on tarpeen alentaa Välimereltä pyydettyjen saaliiden kalastuspäiväkirjaan kirjaamiselle asetettua nykyistä elopainona ilmaistua 50 kilogramman alarajaa muiden kuin laajasti vaeltavien lajien ja pienten pelagisten lajien osalta.
- (23) Koska yli 75 prosenttia Välimeren miekkakalasaaliista on yhteisön pyytämiä, on aiheellista muuttaa eräiden laajasti vaeltavien kalakantojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 14 päivänä toukokuuta 2001 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 973/2001¹⁰, jotta voitaisiin ottaa käyttöön uusi yhteisössä noudatettava alin mitta sekä sitä vastaavat pitkäsiimaa koskevat määrittelyt ja neljän kuukauden kalastuskielto pitkäsiima-aluksille nuorten miekkakalojen suojelemiseksi.
- (24) On tarpeen mukauttaa yhteisön säännöksiä, jotka koskevat kalastusta Maltaa ympäröivillä vesillä, sopimuksessa liittymisestä Euroopan unioniin ja erityisesti sen 21 artiklassa ja liitteessä III vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti. Näille vesille pääsemiseksi on aiheellista ottaa käyttöön pakolliset erityiskalastusluvut.

⁹ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

¹⁰ EYVL L 137, 19.5.2001, s. 1.

- (25) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹¹ mukaisesti.
- (26) Myös muutokset tämän asetuksen liitteisiin olisi tehtävä päätöksen 1999/468/EY mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I Luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

a) elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja käyttöön silloin kun tällaista toimintaa:

i) harjoitetaan Välimeren merivesillä, jotka sijaitsevat pituuspiirin 5°36' läntistä pituutta itäpuolella (jäljempänä 'Välimeri') ja jotka kuuluvat jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan;

ii) harjoittavat yhteisön kalastusalukset Välimerellä i alakohdassa tarkoitettujen vesien ulkopuolella;

iii) harjoittavat jäsenvaltioiden kansalaiset Välimerellä i alakohdassa tarkoitettujen vesien ulkopuolella, sanotun kuitenkin rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta; sekä

b) Välimerestä pyydettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämiseen.

2. Tätä asetusta ei sovelleta kalastustoimintaan, jota harjoitetaan yksinomaan tieteellisissä tutkimustarkoituksissa asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden luvalla ja alaisuudessa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

(1) 'vedettävällä pyydyksellä' pyydystä, jota vedetään joko kalastusaluksen koneen voimalla tai vinsseillä kalastusaluksen ollessa joko ankkuroituneena tai hitaassa liikkeessä, erityisesti vedettävät verkot sekä pohjarahat mukaan luettuina;

(2) 'vedettävällä verkolla' trooliverkkoa, alukselta vedettävää nuottaa ja rannalta vedettävää nuottaa;

¹¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (3) 'trooliverkolla' verkkoa, jota vedetään aktiivisesti aluksen pääkoneella ja joka muodostuu kartion tai pyramidin muotoisesta rungosta (troolin runko), jonka takaosan sulkee troolin perä ja jonka avonaista etupäätä voidaan laajentaa sivuilla tai se voidaan asentaa jäykkään kehikkoon. Vaakatasossa trooli pysyy auki joko trooliovien, puomin tai muodoltaan ja kooltaan vaihtelevan kehikon avulla. Tällaisia verkkoja voidaan vetää joko pohjassa (pohjatrooli) tai välivedessä (pelaginen trooli);
- (4) 'alukselta vedettävällä nuotalla' saartopyydyksiä ja vedettäviä nuottia, joita käytetään ja vedetään liikkeellä olevasta tai ankkuroidusta aluksesta köysien ja vinssien avulla eikä aluksen pääkoneen avulla ja jotka muodostuvat kahdesta sivusiivekkeestä ja keskellä olevasta povesta, joka on joko lusikanmuotoinen tai päättyy pussiin, ja jota voidaan käyttää eri syvyyksillä pinnasta pohjaan riippuen kohteena olevista lajeista;
- (5) 'rannalta vedettävällä nuotalla' saartopyydyksiä ja vedettäviä nuottia, jotka lasketaan alukselta ja joita käytetään rannalta;
- (6) 'pohjajharalla' pyydystä, jota vedetään aktiivisesti aluksen pääkoneella simpukoiden pyydystämiseksi ja joka muodostuu kooltaan ja muodoltaan vaihtelevaan jäykkään kehikkoon kiinnitetystä verkkopussista tai metallikorista ja jonka alaosassa on joko pyöristetty, terävä tai hammastettu terä ja jossa voi olla jalaksia ja sukelluslevyjä. Jotkin pohjajharat on varustettu hydraulisella koneistolla (hydrauliset pohjajharat);
- (7) 'suojelualueella' maantieteellisesti määriteltyä merialuetta, jolla kaikki tai tietyt kalastustoimet on kielletty väliaikaisesti tai pysyvästi tai niitä on rajoitettu elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämisen ja säilyttämisen parantamiseksi tai meriekosysteemien suojelemiseksi;
- (8) 'verkolla' mitä tahansa yhdestä verkkoliinasta tehtyä verkkoa, joka pysyy pystysuorassa kohojen ja painojen avulla. Meren eliöt joko sotkeutuvat siihen tai jäävät kiinni sen silmiin. Painotuksesta ja kelluvuudesta riippuen näitä verkkoja voidaan käyttää kalastukseen joko pintaan asti ulottuvassa vesimassassa (ankkuroidut pintaverkot ja ajoverkot) tai pohjan tuntumassa (pohjaverkot);
- (9) 'ankkuroidulla pintaverkolla' millä tahansa keinolla pohjaan kiinnitettyä tai kiinnitettävissä olevaa verkkoa, joka kelluu pintaan asti ulottuvassa vesimassassa;
- (10) 'ajoverkolla' verkkoa, joka pysyy kellukkeiden avulla pinnan tuntumassa tai tietyllä etäisyydellä sen alapuolella ja joka ajelehtii vapaasti virtausten mukana joko irrallisena tai useimmiten sen aluksen mukana, johon se on kiinnitetty. Siinä voi olla ajoankkureita tai muita kelluvia laitteita, joilla pyritään vakauttamaan verkkoa ja/tai rajoittamaan sen ajelehtimistä;
- (11) 'pohjaverkolla' millä tahansa keinolla pohjaan kiinnitettyä tai kiinnitettävissä olevaa verkkoa, joka pysyy paikallaan pohjan lähellä;
- (12) 'pohjaan laskettavalla verkolla' riimuverkkoa, pohjaverkkoa tai yhdistelmäpohjaverkkoa;
- (13) 'riimuverkolla' millä tahansa keinolla pohjaan kiinnitettyä tai kiinnitettävissä olevaa verkkoa, joka muodostuu kahdesta tai useammasta verkkoliinasta, jotka on kiinnitetty samansuuntaisesti samaan yläpaulaan;

- (14) 'yhdistelmäpohjaverkolla' pohjaverkkoa, jossa tavallinen verkko on yhdistetty riimuverkkoon, joka muodostaa yhdistelmäpohjaverkon alaosan;
- (15) 'saartopyydyksellä' verkkoa, joka pyydystää kalan saartamalla sen sekä sivuilta että alhaalta päin;
- (16) 'kurenuotalla' saartopyydystä, jonka pohja kurotaan umpeen verkon pohjassa olevalla kurevaijerilla, joka kulkee pohjaköyden kanssa renkaiden läpi ja jonka avulla verkko voidaan kuroa umpeen;
- (17) 'vapaa-ajankalastuksella' kalastustoimintaa, jossa elollisia vesiluonnonvaroja käytetään virkistäytymis- tai urheilutarkoituksiin;
- (18) 'kalojen yhteenkokoamiseen käytettävillä välineillä' merenpinnalla kelluvia välineitä, joiden alle laajasti vaeltavien lajien nuoret tai aikuiset yksilöt kerääntyvät.

II luku

Suojeltavat lajit ja luontotyypit

3 artikla

Suojeltavat lajit

1. Neuvoston direktiivin 92/43/ETY¹² liitteessä IV tarkoitettujen merieläinlajien tarkoituksellinen pyytäminen, aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja aluksesta purkaminen on kielletty.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettujen tahattomasti saaliiksi saatujen merieläinlajien aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen tai aluksesta purkaminen on sallittua, silloin kun se on tarpeen eläinten toipumisen auttamiseksi, ja edellyttäen, että asianomaisille kansallisille viranomaisille on siitä asianmukaisesti ilmoitettu.

4 artikla

Suojeltavat luontotyypit

Trooliverkoilla, pohjaharoilla, sulkupyydyksillä, kurenuotilla, alukselta vedettävillä nuotilla, rannalta vedettävillä nuotilla ja niiden kaltaisilla verkoilla kalastaminen meriruohoa (*Poseidonia Oceanica*) tai muita meressä kasvavia siemenkasveja kasvavan merenpohjan yläpuolella on kielletty.

¹² EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

III luku

Suojelualueet

5 artikla

Yhteisön suojelualueet

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 30 päivää kesäkuuta 2004 sekä niiden aluevesien sisä- että ulkopuolella sijaitsevien suojelualueiden perustamista koskevat tiedot.
2. Näiden sekä muiden asiaa koskevien tietojen perusteella neuvosto nimeää ennen 31 päivää joulukuuta 2004 erityisesti sellaiset suojelualueet, jotka sijaitsevat kokonaan tai osittain jäsenvaltioiden aluevesien ulkopuolella, sekä ilmoittaa, mitkä kalastustoimet ovat näillä alueilla kiellettyjä ja mitkä sallittuja.
3. Neuvosto voi myöhemmin nimetä muita suojelualueita asiaa koskevien tieteellisten tietojen perusteella.

6 artikla

Kansalliset suojelualueet

1. Jäsenvaltioiden on ennen 31 päivää joulukuuta 2004 nimettävä lisäksi niiden aluevesillä sijaitsevia suojelualueita, joilla kalastustoimia voidaan kieltää tai rajoittaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi tai meriekosysteemien tilan säilyttämiseksi ennallaan tai parantamiseksi. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset päättävät näillä suojelualueilla sallittavista pyydyksistä sekä tarvittavista teknisistä säännöistä, joiden on oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin yhteisön lainsäädäntö.
2. Jäsenvaltiot voivat myöhemmin nimetä muita suojelualueita asiaa koskevien tieteellisten tietojen perusteella.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet on toimitettava tiedoksi komissiolle.
4. Kun jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevalla ehdotetulla suojelualueella on todennäköisiä vaikutuksia jonkin toisen jäsenvaltion aluksiin, alue voidaan nimetä suojelualueeksi vasta kun komissiota, kyseistä jäsenvaltiota ja kyseessä olevaa alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa on kuultu asetuksen (EY) N:o 2371/2002 8 artiklan 3–6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.
5. Jos komissio katsoo, etteivät 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut toimenpiteet ole riittäviä takaamaan kalavarojen ja ympäristön korkeatasoista suojelua, se voi jäsenvaltiota kuultuaan pyytää sitä muuttamaan toimenpidettä tai se voi ehdottaa, että neuvosto nimeää suojelualueen tai säättää kyseistä vesialuetta koskevista teknisistä toimenpiteistä.

IV luku

Pyydyksiä koskevat rajoitukset

7 artikla

Kielletyt pyydykset ja kalastusmenetelmät

Kalastuksessa ei saa käyttää eikä laivalla saa pitää:

- a) myrkyllisiä, huumaavia tai syövyttäviä aineita;
- b) sähköiskuja tuottavia laitteita;
- c) räjähteitä;
- d) aineita, jotka voivat sekoitettuna räjähtää;
- e) jalokorallin keräämiseen tarkoitettuja vedettäviä laitteita;
- f) paineilmavasaroita tai muita lyömävälineitä kallioissa elävien lajien keräämiseen.

8 artikla

Pienin sallittu silmäkoko

1. Vedettävien verkkojen, saartopyydysten ja verkkojen käyttäminen kalastuksessa ja pitäminen aluksella on kielletty pilkkupagellin kalastuksessa, ellei verkon pienisilmäisimmän osan silmäkoko ole 3–6 kohdan mukainen.
2. Silmäkoko on määriteltävä asetuksessa (EY) N:o 129/2003¹³ määriteltyjen menettelyjen mukaisesti.
3. Muiden kuin 4 kohdassa tarkoitettujen vedettävien verkkojen pienin sallittu silmäkoko on seuraava:
 - 1) joulukuun 1 päivään 2005 saakka: 40 millimetriä;
 - 2) tammikuun 1 päivästä 2006: 50 millimetriä;
 - 3) tammikuun 1 päivästä 2009: 60 millimetriä.
4. Sardiiniin ja sardelliin kohdistuvassa kalastuksessa, missä näiden lajien osuus saaliista on vähintään 85 prosenttia elopainosta lajittelun jälkeen, käytettävien pelagisten trooliverkkojen pienin sallittu silmäkoko on 20 millimetriä.
5. Saartopyydysten pienin sallittu silmäkoko on 14 millimetriä.
6. Pilkkupagelliin kohdistuvassa kalastuksessa, missä kyseisen lajien osuus saaliista on vähintään 20 prosenttia saaliin elopainosta, käytettävien verkkojen pienin sallittu silmäkoko on 100 millimetriä.

¹³ EYVL L 22, 25.1.2003, s. 5.

7. Komissio voi jäsenvaltioiden pyynnöstä myöntää poikkeuksen 3, 4 ja 5 kohdan säännöksistä alukselta vedettäville nuotille ja rannalta vedettäville nuotille, jotka kuuluvat 17 artiklassa tarkoitettujen hoitosuunnitelmien piiriin edellyttäen, että kyseiset kalastukset ovat erittäin valikoivia eikä niillä ole mainittavia vaikutuksia meriympäristöön.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tällaista poikkeusta koskevat ajantasaiset tieteelliset ja tekniset perustelut.

9 artikla

Pienin sallittu koukkukoko

1. Pitkiensiimojen, joiden koukun kokonaispituus on alle 5 senttimetriä ja kidan leveys alle 2,5 senttimetriä, käyttö kalastukseen ja aluksella pitäminen on kielletty alukselta, joka käyttää pitkäsiimaa ja purkaa aluksesta tai pitää aluksella pilkkupagellia (*Pagellus bogaraveo*) määrän, joka muodostaa yli 20 prosenttia saaliista elopainona lajittelun jälkeen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu:

- a) koukun kokonaispituus mitataan varren suurimman kokonaispituuden mukaan sen koukunpään kärjestä, josta koukku kiinnitetään siimaan ja joka muodostaa yleensä silmän, koukun taiteen kärkeen;
- b) koukun kidan leveys mitataan varren ulkoreunan ja väkäsen ulkoreunan välisen suurimman vaakasuoran etäisyyden mukaan.

10 artikla

Lisäkkeiden kiinnittäminen trooleihin ja troolien takilointi

1. Trooliverkon silmiä ei missään verkon osassa saa tukkia tai muulla tavoin tosiasiallisesti pienentää lukuun ottamatta komission asetuksessa (ETY) N:o 3440/84¹⁴ hyväksytyjä tai tämän asetuksen liitteessä I olevassa a kohdassa lueteltuja välineitä.

2. Trooliverkkojen takiloinnin on noudatettava liitteessä I olevassa b kohdassa säädettyjä teknisiä määrittelyitä.

11 artikla

Pyydysten mitat

Aluksella ei saa pitää eikä pyyntiin saa laskea pyydystä, joka ei ole liitteessä II määriteltyjen mittojen mukainen.

12 artikla

Pyydysten käyttöä koskevat vähimmäisetäisyydet ja -syvyudet

1. Vedettävien pyydysten käyttö on kielletty 3 meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla alueella tai 50 metrin syvyyskäyrän alueella, jos kyseinen syvyys saavutetaan jo lähempänä rannikkoa.

¹⁴ EYVL L 318, 7.12.1984, s. 23.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen hydraulisten pohjaharojen käyttö simpukoiden pyynnissä on sallittu 1,5 ja 3 meripeninkulman välisellä vyöhykkeellä syvyydestä riippumatta, jos muiden lajien kuin simpukoiden saalis on enintään 10 prosenttia koko saaliin koko elopainosta.

2. Trooliverkkojen ja hydraulisten pohjaharojen käyttö on kielletty 1,5 meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla alueella.

3. Kurenuottien käyttö on kielletty 0,5 meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla alueella tai 50 metrin syvyyskäyrän alueella, jos kyseinen syvyys saavutetaan jo lähempänä rannikkoa.

4. Vedettävien verkkojen, kurenuottien ja muiden saartopyydysten käyttö on kielletty 1 meripeninkulman päähän 5 ja 6 artiklan mukaisesti perustettujen suojelalueiden rajoista ulottuvalla alueella.

5. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä myöntää poikkeuksen 1 ja 3 kohdasta jonkin paikan osalta, jos sellainen poikkeus on maantieteellisistä erityisyydistä perusteltu tai jos kyseiset kalastukset ovat erittäin valikoivia eikä niillä ole mainittavia vaikutuksia meriympäristöön edellyttäen, että ne kuuluvat jonkin 17 artiklassa tarkoitetun hoitosuunnitelman piiriin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tällaista poikkeusta koskevat ajantasaiset tieteelliset ja tekniset perustelut.

V luku

Meren eliöiden alimmat mitat

13 artikla

Meren eliöiden alimmat mitat

1. Liitteessä III määritellyjä alimpia mittoja pienempiä meren eliöitä (jäljempänä 'alamittaiset meren eliöt') ei saa pyytää, pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta, siirtää, varastoida, myydä eikä asettaa tai tarjota myyntiin.

2. Meren eliöiden koko on mitattava liitteen IV mukaisesti. Jos koon mittaamiseksi on useita hyväksytyjä tapoja, meren eliön katsotaan olevan vaaditun mittainen, jos se vähintään yhden säädetyn mittauksen mukaan on kyseisen alimman mitan mukainen tai suurempi.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta ihmisravinnoksi tarkoitettuihin sardiininpoikasiin, jotka pyydetään aluksesta tai rannalta vedettävillä nuotilla, jos tällainen pyynti on 17 artiklassa tarkoitetussa hoitosuunnitelmassa vahvistettujen kansallisten säännösten mukaisesti sallittu, edellyttäen, että kyseinen sardiinikanta on turvallisissa biologisissa rajoissa.

14 artikla

Kantojen keinotekoinen elvyttäminen ja siirtoistutukset

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, alamittaisia meren eliöitä saa pyytää, pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta, siirtää, varastoida, myydä ja asettaa tai tarjota myyntiin kantojen keinotekoisesti elvyttämiseksi ja siirtoistutusten suorittamiseksi sen jäsenvaltion luvalla ja alaisuudessa, jossa näitä toimia toteutetaan.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 1 kohdassa tarkoitettu alamittaisten meren eliöiden pyynti tehdään tavalla, joka sopii yhteen kaikkien kyseiseen lajiin sovellettavien yhteisön hoitotoimenpiteiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa määriteltyihin tarkoituksiin pyydetty meren eliöt on joko palautettava mereen tai käytettävä laajaperäiseen vesiviljelyyn. Jos ne sen jälkeen pyydetään, ne voidaan myydä, varastoida ja asettaa tai tarjota myyntiin edellyttäen, että ne täyttävät 13 artiklassa määritellyt vaatimukset.

VI luku

Muu kuin ammattikalastus

15 artikla

Vapaa-ajankalastus

1. Vedettävien verkkojen, saartopyydysten, kurenuottien, pohjaharojen, verkkojen, riimuverkkojen ja pitkiensiimojen käyttö laajasti vaeltavien lajien vapaa-ajankalastuksessa on kiellettyä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vapaa-ajankalastusta harjoitetaan tämän asetuksen tavoitteiden ja sääntöjen kanssa yhteen sopivalla tavalla.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei vapaa-ajankalastuksesta peräisin olevia mereneliösaaliita pidetä kaupan.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä asetuksen (EY) N:o 973/2001 liitteessä I lueteltujen ja Välimeressä esiintyvien laajasti vaeltavien lajien vapaa-ajankalastuksesta peräisin olevien saaliiden kirjaamiseksi ja erilliseksi keräämiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän artiklan soveltamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä.

VII luku

Hoitosuunnitelmat

16 artikla

Yhteisön tason hoitosuunnitelmat

1. Neuvosto voi hyväksyä erityisiä Välimeren kalastuksia koskevia hoitosuunnitelmia, erityisesti alueilla, jotka ovat kokonaan tai osittain jäsenvaltioiden aluevesien ulkopuolella. Näihin suunnitelmiin voi sisältyä erityisesti:

a) pyyntiponnistuksen hallinnointia koskevia toimenpiteitä;

b) erityisiä teknisiä toimenpiteitä, myös tarvittaessa väliaikaisia poikkeuksia tämän asetuksen säännöistä, silloin kun sellaiset poikkeukset ovat kalastustoimien kannalta tarpeellisia, ja edellyttäen, että kyseisten kalavarojen kestävä käyttö on turvattu hoitosuunnitelmalla;

c) alusten pakollisen satelliittiseurantajärjestelmän tai sitä vastaavien järjestelmien ulottaminen kokonaispituudeltaan 10–15 metriä pitkiin aluksiin;

d) tilapäisiä tai pysyviä rajoituksia, jotka koskevat tietyille pyydyksille tai hoitosuunnitelman puitteissa tiettyihin velvoitteisiin sitoutuneille aluksille varattuja alueita.

2. Jäsenvaltio tai jokin Välimeren alueellinen neuvoa-antava toimikunta voi tehdä komissiolle ehdotuksia hoitosuunnitelmien laatimiseen liittyvistä asioista. Komissio vastaa pyyntöihin kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

17 artikla

Hoitosuunnitelmat tietyille kalastuksille aluevesillä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä hoitosuunnitelmat, jotka koskevat niiden aluevesillä aluksesta vedettävillä nuotilla, rannalta vedettävillä nuotilla, saartopyydyksillä ja pohjaharoilla harjoitettavaa kalastusta. Näihin hoitosuunnitelmiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat myöhemmin laatia muita hoitosuunnitelmia asiaa koskevien tieteellisten tietojen perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava hoitosuunnitelmien asianmukaisesta tieteellisestä seurannasta. Erityisesti lyhytikäisiin lajeihin kohdistuvaa kalastusta koskevat hoitosuunnitelmat on rekrytointivahvuuden mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi tarkistettava vuosittain.

4. Hoitosuunnitelmiin voi sisältyä tämän asetuksen säännöksiä laajempia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on:

a) pyydysten valikoivuuden lisääminen;

b) pois heitettävien saaliiden vähentäminen;

c) pyyntiponnistuksen rajoittaminen;

5. Hoitosuunnitelmiin otettavien toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa tavoitteisiin ja asetettuun aikatauluun, ja niissä on otettava huomioon:

a) kannan tai kantojen tila;

b) kannan tai kantojen biologiset ominaisuudet;

c) kantojen pyynnissä harjoitettavan kalastuksen ominaisuudet;

d) toimenpiteen taloudelliset vaikutukset kyseessä olevan kalastukseen.

6. Hoitosuunnitelmissa on säädettävä erityiskalastuslupien myöntämisestä asetuksen (EY) N:o 1627/94¹⁵ mukaisesti. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1627/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan alle 10 metriä olevilta aluksilta voidaan vaatia kalastuslupa.

7. Hoitosuunnitelmat on annettava komissiolle tiedoksi ajoissa, jotta komissio voi esittää niitä koskevia huomautuksia ennen suunnitelmien hyväksymistä. Komissio toimittaa suunnitelmat muille jäsenvaltioille.

8. Kun jollakin hoitosuunnitelmalla on todennäköisiä vaikutuksia jonkin toisen jäsenvaltion aluksiin, suunnitelma voidaan hyväksyä vasta kun komissiota, kyseistä jäsenvaltiota ja kyseessä olevaa alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa on kuultu asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹⁶ 8 artiklan 3–6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Jos komissio 7 kohdassa tarkoitetun tiedoksi antamisen tai uusien tieteellisten lausuntojen perusteella katsoo, että 1 kohdan mukaisesti hyväksytty hoitosuunnitelma ei ole riittävä takaamaan kalavarojen ja ympäristön korkeatasoista suojelua, se voi jäsenvaltiota kuultuaan pyytää sitä muuttamaan suunnitelmaa tai se voi ehdottaa neuvostolle aiheellisia toimenpiteitä kalavarojen ja ympäristön suojelemiseksi.

VIII luku

Valvontatoimenpiteet

18 artikla

Kohdelajien saaliit

1. Edellä 8 artiklan 4 ja 6 kohdassa, 9 artiklan 1 kohdassa, 12 artiklan 1 kohdassa ja jäljempänä 22 artiklassa tarkoitetut prosenttiosuudet lasketaan osuutena kaikkien aluksella lajittelun jälkeen tai purettaessa olevien meren eliöiden elopainosta. Ne voidaan laskea yhden tai useamman edustavan otoksen perusteella.

2. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia sellaisen aluksen osalta, jolta on siirretty toiseen alukseen meren eliöitä, siirretyt määrät on otettava huomioon.

19 artikla

Jälleenlaivaus

Ainoastaan ne alusten päälliköt, jotka täyttävät aluspäiväkirjaa asetuksen (ETY) N:o 2847/93¹⁷ 6 artiklan säännösten mukaisesti, saavat siirtää meren eliöitä toiseen alukseen tai ottaa vastaan meren eliöiden siirtoja toisilta aluksilta.

¹⁵ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

¹⁶ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

¹⁷ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

20 artikla
Nimetyt satamat

1. Pohjatrootien, pelagisten troolien, kurenuottien, pintasiimojen ja hydraulisten pohjarahojen avulla saadut saaliit voidaan purkaa ja saattaa myyntiin ensimmäisen kerran vain jäsenvaltioiden nimeämässä satamissa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 komissiolle tiedoksi luettelo nimetyistä satamista. Komissio toimittaa luettelon muille jäsenvaltioille.

21 artikla
Saaliita koskeva valvonta

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2847/93 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Välimeren kalastuksessa kaikki 8 kohdan nojalla laaditussa luettelossa mainittujen aluksella olevien lajien määrät, jotka elopainona ilmaistuna ovat yli 10 kilogrammaa, on merkittävä kalastuspäiväkirjaan.

Laajasti vaeltavien lajien ja pienten pelagisten lajien osalta kuitenkin kalastuspäiväkirjaan on merkittävä kaikki määrät, jotka elopainona ilmaistuna ovat yli 50 kilogrammaa."

IX luku
Laajasti vaeltavia lajeja koskevat toimenpiteet

22 artikla
Eräiden alus- ja pyydystyppien käyttöä koskevia rajoituksia

Lisätään asetukseen (EY) N:o 973/2001 4 a artikla seuraavasti:

"4 a artikla

1. Pohjaan laskettavia verkkoja ja ankkuroituja pintaverkkoja ei saa käyttää Välimerellä seuraavien lajien pyynnissä: valkotonnikala (*Thunnus alalunga*), tonnikala (*Thunnus thynnus*), miekkakala (*Xiphias gladius*), merilahna (*Brama brama*), hait (*Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; Alopiidae; Carcharhinidae; Sphyrnidae; Isuridae; Lamnidae).

2. Pitkiensiimojen, joiden koukun kokonaispituus on alle 10 senttimetriä ja kidan leveys alle 4,5 senttimetriä, käyttö kalastukseen ja aluksella pitäminen Välimerellä on kielletty alukselta, joka käyttää pitkäsiimaa ja purkaa aluksesta tai pitää aluksella miekkakalaa (*Xiphias gladius*) määrän, joka muodostaa yli 20 prosenttia saaliista elopainona lajittelun jälkeen.

3. Pintasiimaa ei saa käyttää Välimerellä 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän tammikuuta välisenä aikana seuraavien lajien pyynnissä: valkotonnikala (*Thunnus alalunga*), tonnikala (*Thunnus thynnus*), miekkakala (*Xiphias gladius*) ja hait (*Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; Alopiidae; Carcharhinidae; Sphyrnidae; Isuridae; Lamnidae).

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu:

a) koukun kokonaispituus mitataan varren suurimman kokonaispituuden mukaan sen koukunpään kärjestä, josta koukku kiinnitetään siimaan ja joka muodostaa yleensä silmän, koukun taipeen kärkeen;

b) koukun kidan leveys mitataan varren ulkoreunan ja väkäsen ulkoreunan välisen suurimman vaakasuoran etäisyyden mukaan."

23 artikla
Alin mitta

Asetuksen (EY) N:o 973/2001 liitteessä IV olevat miekkakalaa koskevat tiedot korvataan seuraavasti:

"Miekkakala (*Xiphias gladius*) Atlantint valtamerellä: 25 kg tai 125 cm (alaleukaan);

Miekkakala (*Xiphias gladius*) Välimerellä: 110 cm (alaleukaan) tai 16 kg kokonaisena (kokonaisen kalan paino ennen kuin sitä on käsitelty tai siitä on poistettu osia) tai 14 kg perattuna (kalan paino, kun siltä on poistettu kidukset ja sisälmykset) (1)

(1) Edellä 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua 15 prosentin toleranssirajaa ei sovelleta miekkakalaan Välimerellä."

X luku
Maltaa ympäröiviä vesiä koskevat toimenpiteet

24 artikla
25 meripeninkulman hallintovyöhyke Maltaan ympärillä

1. Yhteisön alusten pääsyä alueelle, joka ulottuu 25 meripeninkulman päähän Maltaan saarten ympärillä olevista perusviivoista (jäljempänä 'hallintovyöhyke'), ja oikeutta käyttää sen kalavaroja säännellään seuraavasti:

a) kalastus hallintovyöhykkeellä rajoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metriä oleviin aluksiin, jotka käyttävät muita kuin vedettäviä pyydyksiä;

b) mainittujen alusten kokonaispyyntiponnistus ilmaistuna kokonaiskalastuskapasiteettina ei saa ylittää vuosien 2000–2001 keskimääräistä tasoa, joka vastaa 1950 alusta, joiden kokonaiskoneteho on 83 000 kW ja kokonaisvetoisuus 4 035 GT.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan alle 24 metriä pitkät troolarit saavat kalastaa hallintovyöhykkeen tietyillä, tämän asetuksen liitteessä V olevassa a kohdassa kuvatuilla alueilla seuraavilla edellytyksillä:

a) hallintovyöhykkeellä toimivien troolareiden kokonaiskalastuskapasiteetti ei saa ylittää 4 800 kilowatin rajaa;

b) troolarin, jolla on lupa toimia matalammalla kuin 200 metrin syvyydessä, kalastuskapasiteetti ei saa ylittää 185 kilowattia; 200 metrin syvyyskäyrä on merkitty katkoviivalla, jonka kauttakulkupisteet luetellaan liitteessä V olevassa b kohdassa;

c) Hallintovyöhykkeellä kalastavilla troolareilla on oltava asetuksen (EY) N:o 1627/94 7 artiklan mukainen erityiskalastuslupa, ja niiden on sisällyttävä asianomaisen jäsenvaltion vuosittain komissiolle toimittamaan luetteloon, jossa mainitaan niiden nimi, kansainvälinen rekisterinumero ja aluksen ominaisuudet;

d) edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä kapasiteettirajoja on arvioitava uudelleen säännöllisesti ja noudattaen asianomaisten tieteellisten elinten lausuntoja rajojen vaikutuksista kantojen säilymiseen.

3. Jos 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kokonaiskalastuskapasiteetti ylittää hallintovyöhykkeellä viitejaksolla 2000–2001 toimineiden, kokonaispituudeltaan enintään 24 metriä pitkien troolareiden kokonaiskalastuskapasiteetin (jäljempänä 'viitekalastuskapasiteetti'), komissio jakaa käytettävissä olevan kalastuskapasiteetin ylijäämäosan jäsenvaltioiden kesken lupaa hakevien jäsenvaltioiden edun huomioon ottaen.

Viitekalastuskapasiteetti vastaa 3 600:aa kilowattia.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua käytettävissä olevan kalastuskapasiteetin ylijäämää koskevia erityiskalastuslupia myönnetään ainoastaan aluksiin, jotka sisältyvät tämän artiklan soveltamisajankohtana yhteisön alusrekisteriin.

5. Jos troolareiden, joilla on 2 kohdan c alakohdan mukaisesti lupa toimia hallintovyöhykkeellä, kokonaiskalastuskapasiteetti ylittää 2 kohdan a alakohdassa säädetyn ylärajan sen vuoksi, että ylärajaa on laskettu 2 kohdan d alakohdassa säädetyn tarkistuksen jälkeen, komissio jakaa käytettävissä olevan kalastuskapasiteetin jäsenvaltioiden kesken seuraavia perusteita käyttäen:

a) etusija annetaan jakson 2000–2001 aikana vyöhykkeellä kalastaneita aluksia vastaavalle kalastuskapasiteetille kilowatteina;

b) toinen etusija annetaan muulloin vyöhykkeellä kalastaneita aluksia vastaavalle kalastuskapasiteetille kilowatteina;

c) muille aluksille jäljelle jäänyt kalastuskapasiteetti jaetaan jäsenvaltioiden kesken lupaa hakevien jäsenvaltioiden etu huomioon ottaen.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, kurenuotilla ja pitkilläsiimoilla kalastavat alukset sekä 25 artiklan mukaisesti dolfiinia kalastavat alukset saavat toimia hallintovyöhykkeellä. Niillä on oltava asetuksen (EY) N:o 1627/94 7 artiklan mukainen erityiskalastuslupa, ja niiden on sisällyttävä asianomaisen jäsenvaltion komissiolle toimittamaan luetteloon, jossa mainitaan niiden nimi, kansainvälinen rekisterinumero ja aluksen ominaisuudet.

7. hallintovyöhykkeellä 2 kohdan mukaisesti kalastamaan oikeutetun troolarin, jolla ei ole satelliittiseurantalaitteita, päällikön on ilmoitettava sekä omille viranomaisilleen että rannikkovaltion viranomaisille jokainen aluksen vyöhykkeelle saapuminen ja siltä poistuminen.

25 artikla
Dolfininkalastus

1. Dolfiinin (*Coriphaena* spp.) kalastaminen hallintovyöhykkeellä kalojen yhteenkokoamiseen käytettävillä välineillä on kiellettyä kunkin vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän heinäkuuta välisenä aikana.
2. Vyöhykkeellä dolfininkalastusta harjoittavien alusten lukumäärä saa olla enintään 130.
3. Maltan viranomaiset vahvistavat kalojen yhteenkokoamiseen käytettävillä välineillä kalastettaessa noudatettavat reitit ja jakavat ne yhteisön kalastusaluksille viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Muiden valtioiden kuin Maltan lipun alla purjehtivat yhteisön alukset eivät saa toimia 12 meripeninkulman alueen sisäpuolella.
4. Maltan viranomaisten on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta luettelo aluksista, jotka saavat osallistua dolfininkalastukseen.
5. Aluksilla, jotka saavat osallistua dolfininkalastukseen, on oltava asetuksen (EY) N:o 1627/94 7 artiklan mukainen erityiskalastuslupa, ja niiden on sisällyttävä asianomaisen jäsenvaltion komissiolle toimittamaan luetteloon, jossa mainitaan niiden nimi, kansainvälinen rekisterinumero ja aluksen ominaisuudet.

Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1627/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkiltä aluksilta vaaditaan kalastuslupa.

XI luku
Loppusäännökset

26 artikla
Päätöksentekomenettely

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, neuvosto toimii perustamissopimuksen 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

27 artikla
Soveltamissäännöt

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen 8, 21, 24 ja 25 artiklan soveltamisesta annetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla
Muutokset

Muutokset liitteisiin tehdään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

29 artikla
Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1626/94.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä VI esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 24 ja 25 artiklaa sovelletaan Maltan liittymisajankohdasta alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Tekniset edellytykset lisäkkeiden kiinnittämiselle trooleihin ja troolien takiloinnille

Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) 'monilankaisesta punoksesta koostuvalla havaksella' havasta, joka koostuu kahdesta tai useammasta langasta ja jonka langat voidaan erotella solmujen välissä ilman, että lankojen rakenteelle aiheutuu vahinkoa;
- b) 'solmuttomalla havaksella' havasta, joka on tehty nelisivuisista silmistä, joiden sivut ovat suurin piirtein yhtä pitkät ja joiden kulmat muodostuvat kahden vierekkäisen silmän yhteenpuntuista langoista;
- c) 'neliösilmaisellä havaksella' sellaista havaksen rakennetta, jossa silmän reunojen suunnista toinen on samansuuntainen ja toinen suorassa kulmassa verkon pituusakseliin nähden;
- d) 'troolin rungolla' trooliverkon suippenevaa alkuosaa;
- e) 'pidennysosalla' troolin rungon ja troolin perän välissä olevaa yhdestä tai useammasta paneelista koostuvaa suoraa osaa;
- f) 'troolin perällä' trooliverkon ulommaista, silmäkooltaan samanlaisesta verkosta muodostuvaa osaa, joka on muodoltaan joko lieriömäinen tai suippeneva;
- g) 'pallomaisella troolin perällä' troolin perää, joka muodostuu yhdestä tai useammasta vierekkäisestä silmäkooltaan samanlaisesta paneelista ja jonka venytetty vaakasuora pituus lisääntyy pyydyksen perää kohti aiheuttaen troolin perän vaakasuoran pituuden ja ympärysmittan kasvamisen;
- h) 'housumaisella troolin perällä' troolin perää, joka muodostuu yhdestä tai useammasta vierekkäisestä samankokoisesta ja silmäkooltaan samanlaisesta paneelista, jotka on kiinnitetty punomalla toisiinsa sivuistaan troolin akselin suuntaisesti.
- i) 'taskumaisella troolin perällä' joko housumaista troolin perää, jonka perimmäiset ylä- ja alapaneelit on punottu vaakasuorassa toisiinsa kiinni, tai troolin perää, jonka perimmäinen osa muodostuu yhdestä taitetusta paneelista.
- j) 'vaakasuoralla jameköydellä' mitä tahansa ulkopuolista köyttä, joka kulkee verkon pituusakseliin nähden vaakasuorassa troolin perän uloimmassa osassa joko pitkin ylä- ja alapaneelin välistä liitosta tai ainoan perimmäisen paneelin taitekohtaa. Se voi olla joko sivuköyden jatke tai erillinen köysi.

a) Troolin sallitut lisäkkeet

1. Sen estämättä, mitä komission asetuksen (EY) N:o 3440/84 8 artiklassa säädetään, vaakasuoraa tai pitkittäistä mekaanista vetoketjusuljinta voidaan käyttää taskumaisen troolin perän tyhjennysaukon sulkemiseen.
2. Vaakasuora vetoketju on kiinnitettävä enintään 1 metrin päähän troolin perän taimmaisista silmistä.

b) Takilointia koskevat vaatimukset

1. Pallomainen troolin perä on kielletty. Minkään yksittäisen troolin perän kehän missään kohdassa ei samankokoisten silmien lukumäärä saa kasvaa etupäästä takapäähän.
2. Troolin rungon (suippenevan osan) taimmaisen osan tai pidennysosan (suora osa) ympärysmitan on oltava vähintään 10 prosenttia suurempi kuin suppeassa merkityksessä ymmärretyn troolin perän ympärysmitta sen etuosassa. Tätä säännöstä sovelletaan kaikkiin vedettäviin trooliverkkoihin, joiden silmäkoko on enintään 60 millimetriä.
3. Neliösilmäpaneeli voidaan lisätä mihin tahansa vedettävään verkkoon ja se on sijoitettava troolin perän ylempään puoliskoon tai ylempään verkkoon jatko-osan eteen tai mihin tahansa jatko-osan etuosan ja verkon perän takaosan väliseen kohtaan. Sitä ei saa tukkia millään tavoin sisä- tai ulkopuolisilla lisäkkeillä. Sen on oltava tehty solmuttomasta havasmateriaalista tai havasmateriaalista, jonka solmut eivät liu'u, ja se on kiinnitettävä siten, että silmät pysyvät täysin avoimina koko kalastamisen ajan. Yksityiskohtaiset säännöt neliösilmäpaneelien teknisistä ominaisuuksista annetaan tämän asetuksen 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
4. On kiellettyä pitää aluksella tai käyttää vedettäviä verkkoja, joiden perä on rakennettu kokonaan tai osin verkkomateriaalista, jossa on muun kuin neliön tai vinoneliön muotoisia silmiä.
5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta aluksesta vedettäviin verkkoihin, joiden perän silmäkoko on pienempi kuin 10 millimetriä.
6. Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3440/84 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, pohjatroolien vahvistuspussien silmäkoon on oltava vähintään 120 millimetriä, jos troolin perän silmäkoko on pienempi kuin 60 millimetriä. Tätä säännöstä sovelletaan vain Välimerellä, eikä sillä ole vaikutusta muilla yhteisön vesillä. Jos troolin perän silmäkoko on vähintään 60 millimetriä, sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 3440/84 6 artiklan 4 kohtaa.
7. Taskumaisessa troolin perässä saa olla vain yksi tyhjennysaukko.
8. Vaakasuoran jameköyden pituuden on oltava vähintään 20 prosenttia troolin perän ympärysmitasta.
9. Komission asetuksessa (EY) N:o 3440/84 määritellyn vahvistuspussin ympärysmitan on oltava vähintään 1,3 kertaa niin suuri kuin troolin perän ympärysmitta.
10. On kiellettyä pitää aluksella tai käyttää vedettäviä verkkoja, joiden perän rakenne on kokonaan tai osittain yksilankaista verkkomateriaalia, jonka paksuus on yli 3,5 millimetriä.
11. On kiellettyä pitää aluksella tai käyttää vedettäviä verkkoja, joiden perän rakenne on kokonaan tai osittain monilankaista verkkomateriaalia.
12. Missään pohjatroolin osassa ei saa käyttää verkkomateriaalia, jonka langanpaksuus on yli 6 millimetriä.

LIITE II
Pyydysten ominaisuuksia koskevat vaatimukset

Määritelmät

Tässä liitteessä:

- 1) Verkkojen pituus määritetään yläköyden pituuden mukaan. Pohjaan laskettavien verkkojen ja ajoverkkojen pituus voidaan määrittää myös niiden massan painon tai tilavuuden perusteella.
- 2) Verkkojen korkeus määritetään märkinä ja yläköyteen nähden suorassa kulmassa venytettyjen silmien (solmut mukaan luettuna) korkeuksien summana.

1. Pohjaharat

Pohjaharojen leveys saa olla sienieläinten pyyntiin tarkoitettuja haroja (gagava) lukuun ottamatta enintään 4 metriä.

2. Saartopyydykset (kurenuotat ja kurevaijerittomat nuotat)

Verkon pituus saa olla enintään 800 metriä ja verkon korkeus enintään 120 metriä, tonnikalanuottia lukuun ottamatta.

3. Riimuverkot ja tavalliset verkot

- Riimuverkon korkeus saa olla enintään 4 metriä.
- Pohjaverkon ja ankkuroidun pintaverkon korkeus saa olla enintään 10 metriä.
- Yhdellä aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen enempää kuin 4 000 metriä riimuverkkoa, pohjaverkkoa tai ankkuroitua pintaverkkoa.
- Pohjaverkon ja ankkuroidun pintaverkon langan läpimitta saa olla enintään 0,5 millimetriä.

4. Yhdistelmäpohjaverkot (riimuverkko + tavallinen verkko)

- Yhdistelmäpohjaverkon korkeus saa olla enintään 10 metriä.
- Yhdellä aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen enempää kuin 2 500 metriä yhdistelmäpohjaverkkoa
- Tavallisen verkon langan läpimitta saa olla enintään 0,5 millimetriä.

5. Ajoverkot

- Aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1998¹⁸ annetussa asetuksessa (EY) N:o 1239/98¹⁹ säädettyä ylärajaa pidempää ajoverkkoa.

¹⁸ EYVL L 132, 23.5.1997, s.1.

6. Pohjasiimat

Yhdellä aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen enempää kuin 7 000 metriä pitkäsiimaa.

7. Syvänmeren äyriäisten pyynnissä käytettävät mertasiimat

Aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen enempää kuin 5 000 metriä mertasiimaa.

8. Pintasiimat (ajosiiimat)

Yhdellä aluksella ei saa säilyttää eikä siltä saa laskea veteen enempää kuin 60 kilometriä pitkäsiimaa.

¹⁹ EYVL L 171, 17.6.1998, s. 1.

Liite III
Meren eliöiden alimmat mitat

TIETEELLINEN NIMI	Alin mitta
1. Kalat	
<i>Dicentrarchus labrax</i>	25 cm
<i>Diplodus annularis</i>	12 cm
<i>Diplodus puntazzo</i>	18 cm
<i>Diplodus sargus</i>	23 cm
<i>Diplodus vulgaris</i>	18 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> *	11 cm
<i>Epinephelus</i> spp.	45 cm
<i>Lithognathus mormyrus</i>	20 cm
<i>Merluccius merluccius</i>	15 cm (31.12.2008 saakka) 20 cm (1.1.2009 alkaen)
<i>Mullus</i> spp.	11 cm
<i>Pagellus acarne</i>	17 cm
<i>Pagellus bogaraveo</i>	33 cm
<i>Pagellus erythrinus</i>	15 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	45 cm
<i>Sardina pilchardus</i> **	13 cm
<i>Scomber japonicus</i>	18 cm
<i>Scomber scombrus</i>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	25 cm
<i>Sparus aurata</i>	20 cm
<i>Trachurus</i> spp.	15 cm
2. Äyriäiset	
<i>Homarus gammarus</i>	30 cm (KP)
<i>Nephrops norvegicus</i>	20 mm (SP) 70 mm (KP)
Palinuridae	105 mm (SP)
<i>Parapenaeus longirostris</i>	20 mm (SP)
3. Simpukat	
<i>Pecten jacobus</i>	11 cm

KP = kokonaispituus; SP = selkakilven pituus.

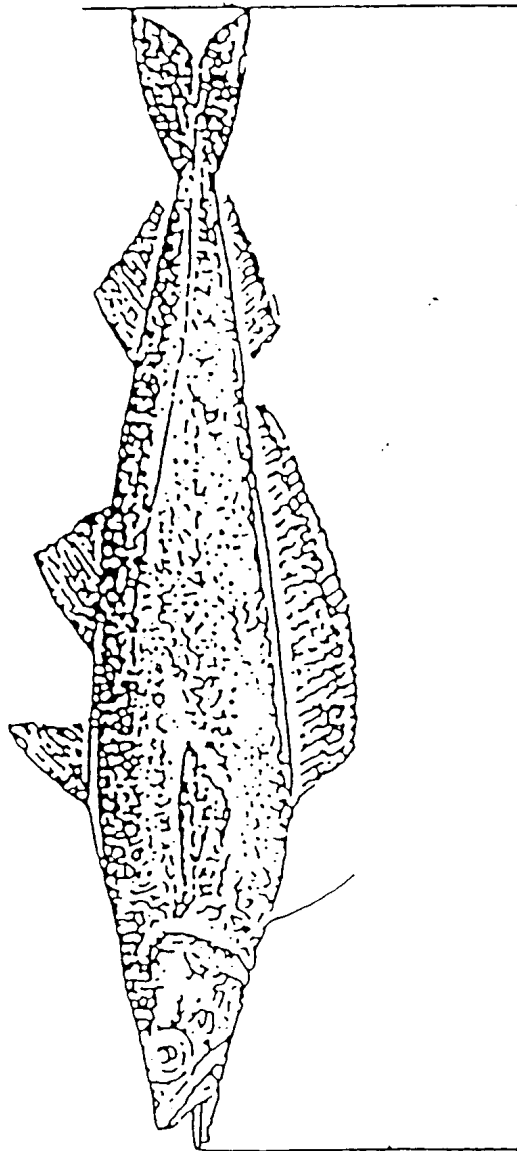
(*) Sardelli: jäsenvaltiot voivat muuttaa alimman mitan 110 yksilöksi kilogrammassa.

(*) Sardiini: jäsenvaltiot voivat muuttaa alimman mitan 55 yksilöksi kilogrammassa.

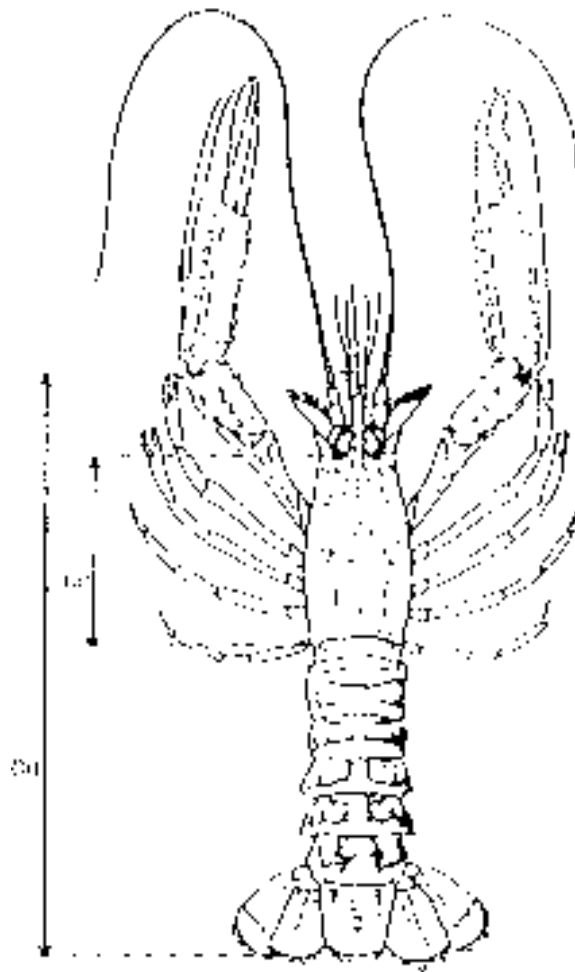
Liite IV
Meren eliöiden koon mittaaminen

1. Kalan koko on mitattava kuvassa 1 esitetyllä tavalla kuonon kärjestä pyrstöevän kärkeen.
2. Keisarihummerin (*Nephrops norvegicus*) koko mitataan kuvassa 2 esitetyllä tavalla:
 - selkäkilven pituutena keskiviivan suuntaisesti jommankumman silmän takaa eturuumiin eli selkäkilven loppuun, ja/tai
 - kokonaispituutena otsapiikin kärjestä peräkilven uloimpaan reunaan ilman ulokkeita.
3. Hummerin (*Homarus gammarus*) koko mitataan kuvassa 3 esitetyllä tavalla selkäkilven pituutena otsapiikin kärjestä peräkilven uloimpaan reunaan ilman ulokkeita.
4. Langustin (Palinuridae) koko mitataan kuvassa 4 esitetyllä tavalla selkäkilven pituutena otsapiikin kärjestä selkäkilven loppuun.
6. Simpukoiden koko on mitattava kuvan 5 mukaisesti kuoren pisimmästä osasta.

Kuvio 1

Kuvio 2

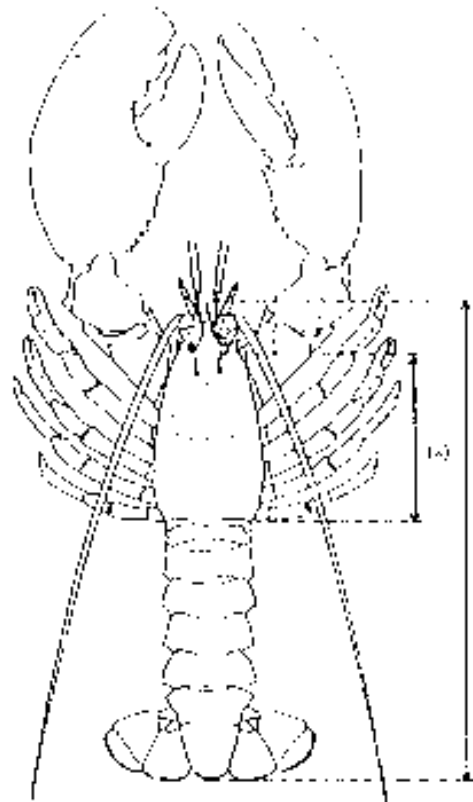
(Nephrops)

Keisarihummeri

a) Selkakilven pituus

b) Kokonaispituus

Kuvio 3

(Homarus)

Hummeri

a) Selkakilven pituus

b) Kokonaispituus

Kuvio 4

